

na úkor zájmů veřejných, pro to není v stavebním řádu žádného dokladu. Nemůže tedy vlastník pozemku s úspěchem plánu tomu odporovati z důvodu, že se mu plánem polohy znemožňuje pozemek stavebně využívat.

Zda, nebo v jakém rozsahu bude se moci dožadovati náhrady za újmu jemu způsobenou, až regulace v plánu projektovaná bude skutečně prováděna, je otázkou samostatnou, jejíž řešení do řízení o plánu polohy nepatří, a již také nař. rozhodnutí neluští.

Z uvedených důvodů bylo stížnost zamítnouti.

Č. 1956.

Kinematografy: Platný právní řád nepřiznává nijakého subjektivního nároku na udělení povolení k pořádání veřejných představení kinematografických.

(Nález ze dne 10. února 1923 č. 2308).

Prejudikatura: Boh. 482, 678, 1926 a j. adm.

Č. 1957.

Pensijní pojištění zřízenců: I. * Za splnění podmínek § 65 zák. ze dne 5. února 1920 č. 89 Sb. má nositel pojištění nárok na to, aby úřad povolil změnu náhradní smlouvy v náhradní ústav. — II. * Není splněn požadavek § 65 bodu 1 cís. nař. z 25. června 1914 č. 138 ř. z., jestliže zaměstnavatel v náhradní smlouvě uzavřené na základě tohoto nařízení vyhradil jen těm zaměstnancům vyšší požitky, jimž požitky ty přísluší z náhradní smlouvy dřívější.

(Nález ze dne 10. února 1923 č. 2359).

Věc: Vídeňská bankovní jednota, filiálka v Praze, (adv. Dr. V. Dvořák z Prahy) proti ministerstvu sociální péče (min. r. Dr. B. Wellek — za zúčastn. stranu Všeob. pens. ústav Dr. E. Schönbaum a Dr. E. Hendrich) stran uznání smluv za náhradní ústav pensijní.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-ka obrátila se na ministerstvo sociální péče se žádostí, aby podle § 65, odst. 1 zák. z 5. února 1920 č. 89 Sb. povolilo přeměnu náhradních smluv pojišťovacích, pokud se týkají jejího čsl. úřednictva, v náhradní ústav pensijní.

K žádosti připojila st-ka opis svého prohlášení z 31. prosince 1908, kterým za předpokladů zákona ze dne 16. prosince 1906 č. 1 ř. z. z r. 1907 zajistila svým zřízencům podléhajícím pensijní povinnosti plnění uvedená v §§ 6—19 a 25—27 tohoto zákona, a to v míře tímto zákonem stanovené, a pak opis prohlášení z 30. června 1915, jímž se zavázala uzavřítí neb obnoviti náhradní smlouvy se svými zřízenci a tím zajistiti jim nárok na plnění uvedená v §§ 6—19 a 25—27 cís. nař. ze dne 25. června 1914 č. 138 ř. z., za podmínek i modalit v nařízení tom